

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона је садржан у одредбама члана 97. тач. 6) и 7) Устава Републике Србије, према којима Република Србија уређује и обезбеђује, поред осталог, јединствено тржиште, правни положај привредних субјеката, систем обављања појединих привредних и других делатности, банкарски и девизни систем, својинске и облигационе односе и заштиту свих облика својине.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Закон о преузимању акционарских друштава („Службени гласник РС”, број 46/06) ступио је на снагу 10. јуна 2006. године, а почео је са применом 10. јуна 2006. године – (у даљем тексту: Закон). Циљ доношења овог Закона био је да што потпуније уреди тржишно преузимање, као облик промене власничке структуре акционарских друштава, уз настојање да се оствари равноправност акционара, односно заштита мањинских акционара, очува интегритет тржишта хартија од вредности и оствари транспарентност процеса преузимања уз одговарајућу супервизију, као и повећање конкурентности на тржишту капитала и одговорности привредних субјеката.

Међутим, у досадашњој примени Закона уочени су одређени недостаци и тешкоће у његовој практичној примени.

Наиме, интерес Републике Србије је да привуче нове инвестиције, како у финансијски, тако и у све друге секторе. Као један од примера може се навести Стратегија управљања акцијама банака у власништву Републике Србије за период 2009-2012. године, којом је дата могућност да се спроведе докапитализација банака у којима Република Србија поседује акције, од стране професионалних инвеститора. Докапитализацијом банака Република Србија у времену опште економске кризе настоји да заштити вредност свог улога у банкама и спречи неконтролисано делутирање капитала тиме што би склопила уговоре са репутабилним професионалним инвеститорима који су спремни да уложе капитал у поједине банке у Србији. С обзиром да је због светске кризе дошло и до пада вредности капитала на берзи, те да тренутно није погодан моменат за продају капитала банака, докапитализацијом би се омогућило стабилно пословање банака у наредном периоду, очување вредности већ уложеног капитала и природни раст банака до тренутка доношења коначне одлуке о излазној стратегији инвеститора и Републике Србије заједно. Посебно наглашавамо да се докапитализацијом банака од стране професионалних инвеститора не угрожавају права малих акционара већ се, напротив, увећава вредност њихових акција.

Такође је потребно да Република Србија и у другим секторима привреде привуче нове инвестиције, односно инвеститоре, потпише са њима специфичне уговоре о сарадњи и заједничком наступању ради улагања средстава у привредне субјекте, а у циљу очувања њиховог капитала и обезбеђивања њиховог стабилног пословања и поспешивања даљег развоја.

Међународни инвеститори нису заинтересовани, нити то њихова оснивачка акта дозвољавају, за преузимање свих акција привредног субјекта. Њихов искључиви интерес је да изврше докапитализацију, финансијски подрже раст одређеног привредног друштва и након неколико година продају свој капитал, заједно са Републиком Србијом или самостално. У том смислу је нужно да Република Србија са

професионалним инвеститорима закључи акционарски уговор о заједничком вођењу привредног субјекта, будућем откупу мањинског пакета Републике Србије или заједничкој продаји контролног пакета.

Република Србија је изузета од примене одредаба Закона о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената („Службени гласник РС“, број 47/06) у делу обавезе трговања акцијама на организованом тржишту - берзи. Такође су чланом 8. став 2. тачка 4) и чланом 8. став 3. тачка 3) Закона изузети од обавезе давања понуде за преузимање сва лица која стичу акције од Републике Србије на берзи или путем јавног тендера, док сама Република Србија као стичалац акција циљног друштва није експлицитно ослобођена обавезе давања понуде за преузимање. У том смислу, потребно је увести и изузетак који се односи, како на Републику Србију, тако и на професионалне инвеститоре када се закључује уговор између Републике Србије и професионалних инвеститора ради формирања заједничког пакета акција који би у наредном периоду био понуђен на продају.

Закон дефинише и условну и безусловну понуду за преузимање, а сходно одредбама члана 11. предвиђа да је условна понуда за преузимање она којом понуђач тражи стицање означеног најмањег броја, односно процента акција с правом гласа циљног друштва као минимума који он жели да стекне, тако да она престаје да га обавезује ако се означени услов не испуни до истека рока за њено прихватање.

У случају условне понуде забрањено је да понуђач, односно заједнички стичалац, понуђачева подређена друштва, друштва које непосредно или посредно контролише лице које контролише и понуђача, или лица која пружају услуге понуђачу у вези са преузимањем, својим деловањем утичу на испуњење тог услова.

Безусловна понуда за преузимање је она у којој није изричито и јасно означен услов.

У примени Закона су примећене злоупотребе одредаба о обавезујућој понуди тако што би је понуђач означио и као условну. Наиме, као минимални услов за стицање акција могао би се навести неки изузетно висок проценат власништва за који понуђач са сигурношћу претпоставља да не може бити испуњен. У том случају он би испоштовао одредбе Закона, упутио обавезну понуду за преузимање уз навођење тог "немогућег" услова, понуда за преузимање би била неуспешна, а понуђач би регуларно остао на првобитном прагу.

Из наведеног разлога неопходно је било изменити Закона у смислу да само добровољна понуда може бити условна, односно обавезна понуда за преузимање акција циљног друштва не може бити условна.

Што се тиче успостављања залогe на хартијама од вредности, ово питање је пре свега регулисано одредбама Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“ бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89, и „Службени лист СРЈ“ бр. 31/93, 22/99 и 44/99). Наведени закон дозвољава залагање потраживања из хартија од вредности, али не регулише конкретна питања и поступке који се односе на међусобни однос института принудне продаје и заложног права на хартијама од вредности, већ у одредби члана 996. наводи да се одредбе о давању у залогу ствари примењују и на залогe потраживања и других права, уколико за њих није прописано што друго.

Међутим, Закон о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар („Службени гласник РС“, бр. 57/03, 61/05 и 64/06) изричито у одредби члана 14. став 2. прописује да се одредбе овог закона не примењују на залогу хартија од вредности, за

које је установљен регистар према посебним прописима у који се уписују права трећих лица на хартијама од вредности.

Даље, ни Закон о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената („Службени гласник РС“, број 47/06) нити Закон не регулишу питање залог на хартијама од вредности на специфичан начин, тако да су у примени Закона примећене злоупотребе у смислу да мањински акционар заложу своје акције и на тај начин практично онемогући примену института као што је принудна продаја. Овај институт је уведен у складу са Директивом о преузимању (Directive 2004/25/EC), као и светском праксом и дозвољава да, када понуђач у поступку преузимања откупи најмање 95% акција циљног друштва, има право да купи и акције акционара који нису прихватили продају акција по тој понуди (несагласни акционар), а под условима из понуде за преузимање.

Из наведеног разлога, односно ради несметаног обављања принудне куповине у складу са Законом, потребно је прецизирати да, у периоду док траје принудна куповина, несагласни акционар не може залагати своје акције.

III. САДРЖИНА ЗАКОНА - ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Нацрта закона допуњују се одредбе члана 8. Закона тако што се прописује да не постоји обавеза објављивања понуде за преузимање уколико акције циљног друштва стиче Република Србија и професионални инвестиор са којим Република Србија заједнички делује.

Чланом 2. Нацрта закона допуњују се одредбе члана 11. Закона тако што се прописује да само добровољна понуда може да буде условна.

У члану 3. Нацрта закона допуњују се одредбе члана 34. Закона тако што се прописује да у периоду док траје принудна продаја несагласни акционар не може залагати своје акције.

Чланом 4. Нацрта закона прописује се да је Комисија за хартије од вредности дужна да донесе потребна подзаконска акта у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Чланом 5. Нацрта Закона одређено је да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Разлози за доношење Закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава, сагласно члану 164. Пословника Народне скупштине Републике Србије, произлазе из сагледавања актуелних проблема на финансијском тржишту и неопходности адекватнијег уређења услова и начина стицања и располагања акцијама које су у власништву Републике Србије. Овај закон ће на индиректан начин допринети успешнијој реализацији пакета мера за ублажавање

негативних ефеката светске економске кризе које је сачинила Влада Републике Србије. Наиме, било је неопходно предложити хитне измене како би се омогућило да Република Србија на најефикаснији начин изврши докапитализацију предвиђених субјеката и продају акција у свом власништву.

Недоношење овог закона по хитном поступку произвело би значајне негативне ефекте, који би се огледали, пре свега, у немогућности брзе реализације преговора са међународним инвеститорима који су у току, а који подразумевају располагање акцијама у власништву Републике Србије, што би се све одразило и на продубљивање кризе на финансијском тржишту, као и привреду у целини.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ И ДОПУЊУЈУ У ЗАКОНУ О ПРЕУЗИМАЊУ АКЦИОНАРСКИХ ДРУШТАВА

Изузеци од обавезе објављивања понуде за преузимање

Члан 8.

Стицалац није обавезан да објави понуду за преузимање ако:

- 1) стекне акције циљног друштва наслеђивањем;
- 2) стекне акције циљног друштва деобом заједничке имовине брачних другова;
- 3) стекне акције само привремено у обављању регистроване делатности преузимања (покровитељства) емисије или препродаје хартија од вредности на тржишту, под условом да преузималац емисије, односно покровитељ не користи право гласа по основу стечених акција;
- 4) стекне акције циљног друштва као стечајног дужника у стечајном поступку;
- 5) стекне акције циљног друштва у поступку припајања привредних друштава, али искључиво онда када само једно од привредних друштава која учествују у поступку припајања има акције циљног друштва;
- 6) стекне акције променом правне форме привредног друштва;
- 7) стекне акције циљног друштва од другог правног лица чији су чланови или акционари непосредно или посредно иста лица, или кад стекне акције преносом ради реструктурирања унутар холдинга;
- 8) стекне акције у новом друштву, које је настало спајањем постојећих друштава или поделом постојећег друштва, под условом да су заштићена сва права несагласних акционара престалих друштава;
- 9) је искључиви циљ стицања акција обезбеђење потраживања које понуђач има према друштву, под условом да поверилац не користи право гласа по основу стечених акција;

9А) АКЦИЈЕ ЦИЉНОГ ДРУШТВА СТИЧЕ РЕПУБЛИКА, ОДНОСНО ЛИЦА СА КОЈИМА РЕПУБЛИКА ЗАЈЕДНИЧКИ ДЕЛУЈЕ, А КОЈА ИМАЈУ СТАТУС ПРОФЕСИОНАЛНОГ ИНВЕСТИТОРА У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ТРЖИШТЕ ХАРТИЈА ОД ВРЕДНОСТИ;

10) је стекао више од 25% акција циљног друштва с правом гласа пре ступања на снагу овог закона.

Овај закон не примењује се на трговину власничким хартијама од вредности одређеног издаваоца када се оне продају путем јавног тендера, односно на организованом тржишту, и то:

1) акцијама које су пренете Акцијском фонду у складу са законом, као и акцијама појединачних акционара које се нуде на продају истовремено са акцијама Акцијског фонда у складу са Законом о Акцијском фонду („Службени гласник РС“, бр. 38/01 и 45/05);

2) акцијама чији је законити ималац Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање запослених;

3) акцијама чији је законити ималац Републички фонд за развој;

4) акцијама чији је законити ималац Република.

Ако актом Владе није друкчије одређено, одредбе овог закона не примењују се:

1) на пренос својине без накнаде на акцијама које су издале банке, са државне заједнице Србија и Црна Гора на Републику по основу Закона о регулисању односа између Савезне Републике Југославије и правних лица и банака са територије Савезне Републике Југославије које су првобитни дужници или гаранти према повериоцима Париског и Лондонског клуба ("Службени лист СРЈ", бр. 36/02 и 7/03);

2) на трговину акцијама које су издале банке кад је законити ималац тих акција Република по основу Закона о регулисању односа између Савезне Републике Југославије и правних лица и банака са територије Савезне Републике Југославије које су првобитни дужници или гаранти према повериоцима Париског и Лондонског клуба ("Службени лист СРЈ", бр. 36/02 и 7/03) и Закона о регулисању јавног дуга Савезне Републике Југославије по основу девизне штедње грађана ("Службени лист СРЈ", број 36/02);

3) на трговину акцијама које су издале банке, кад је законити ималац тих акција Република;

4) на трговину акцијама које су издале банке, кад је у складу са законом, законити ималац тих акција Агенција за осигурање депозита;

5) на трговину акцијама које су издале банке, када су законити имаоци тих акција посебним уговором, који мора бити закључен у писменој форми, овластили Агенцију за осигурање депозита да у њихово име и за њихов рачун изврши продају таквих акција трећем лицу;

6) на трговину акцијама које су издала друштва за осигурање, када законити имаоци тих акција посебним уговором, који мора бити закључен у писменој форми, овласте Агенцију за осигурање депозита да у њихово име и

за њихов рачун изврши продају таквих акција трећем лицу, у складу са законом којим се уређује осигурање;

7) на трговину акцијама које су издале банке, кад се та трговина врши у поступку уновчења имовине банака у стечају, односно ликвидацији у којима функцију стечајног, односно ликвидационог управника врши Агенција за осигурање депозита;

8) на трговину акцијама Централног регистра, берзи и других лица у финансијском сектору, у смислу закона којим се уређује пословање и организација банака, кад је законити ималац тих акција Република;

9) на трговину акцијама Централног регистра, берзи и других лица у финансијском сектору, у смислу закона којим се уређује пословање и организација банака, када су законити имаоци тих акција посебним уговором, који мора бити закључен у писменој форми, овластили Агенцију за осигурање депозита да у њихово име и за њихов рачун изврши продају таквих акција трећем лицу.

На стицаоца акција из овог члана, уколико намерава да даље стиче акције тог друштва, сходно се примењују одредбе овог закона о обавези објављивања понуде за преузимање и поступку преузимања.

Исто физичко и правно лице и лица која са њим заједнички делују не могу стицати акције у износу који прелази 5% од укупног броја гласова које дају акције с правом гласа спортских организација које су основане, односно организоване у складу са законом којим се уређује спорт, као и правних лица основаних, односно организованих у складу са законом којим се уређује радиодифузија, осим уколико другим прописима није друкчије одређено.

Условна и безусловна понуда за преузимање

Члан 11.

Условна понуда за преузимање је понуда којом понуђач тражи стицање означеног најмањег броја, односно процента акција с правом гласа циљног друштва као минимума који он жели да стекне, тако да она престаје да га обавезује ако се означени услов не испуни до истека рока за њено прихватање.

САМО ДОБРОВОЉНА ПОНУДА МОЖЕ БИТИ УСЛОВНА.

У случају условне понуде из става 1. овог члана забрањено је да понуђач, односно заједнички стичалац, понуђачева подређена друштва, друштва које непосредно или посредно контролише лице које контролише и понуђача, или лица која пружају услуге понуђачу у вези са преузимањем, својим деловањем утичу на испуњење тог услова.

Када је понуђач условио понуду стицањем у њој означеног најмањег броја акција циљног друштва, па тај број није стекао до истека рока за њено прихватање, не сме да купи ни акције које су му акционари циљног

друштва положили на рачун, већ је дужан да им их врати о свом трошку најкасније у року од три радна дана пошто је од Централног регистра добио потврду о таквом исходу понуде.

Када је понуђач условио понуду стицањем у њој означеног најмањег броја акција циљног друштва, и тај број стекао до истека рока за њено прихватање, дужан је да купи све акције које су му акционари циљног друштва положили на рачун преко тог броја под условима из понуде.

Безусловна понуда за преузимање је она у којој није изричито и јасно означен услов.

Принудна продаја

Члан 34.

Када понуђач у поступку преузимања откупи најмање 95% акција циљног друштва, има право да купи и акције акционара који нису прихватили продају акција по тој понуди (несагласни акционар), а под условима из понуде за преузимање.

Понуђач из става 1. овог члана подноси Централном регистру, преко члана Централног регистра, захтев за принудну продају акција несагласних акционара најкасније у року од 120 дана од дана истека крајњег рока из понуде за преузимање, уз навођење услова куповине акција из понуде за преузимање и извршава уплату по основу принудне продаје акција на наменски новчани рачун циљног друштва у Централном регистру када се плаћање врши у новцу, односно посебан рачун хартија од вредности Централног регистра када се плаћање врши у хартијама од вредности.

У ПЕРИОДУ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА НЕСАГЛАСНИ АКЦИОНАР НЕ МОЖЕ ЗАЛАГАТИ СВОЈЕ АКЦИЈЕ.

Понуђач је дужан да истовремено са подношењем захтева из става 2. овог члана преко члана Централног регистра обавести несагласне акционаре о поднетом захтеву за принудну продају акција, и то обавештење објави у једним дневним новинама које се редовно дистрибуирају на целој територији Републике са тиражом од најмање 100.000 примерака.

По протеку рока од 15 дана од дана објављивања обавештења из става 3. овог члана, на писмени захтев понуђача, Централни регистар врши пренос са рачуна хартија од вредности несагласних акционара на рачун хартија од вредности понуђача, односно новца на рачун несагласних акционара, на начин прописан Правилима пословања Централног регистра.

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

- Одређење проблема које Нацрт закона треба да реши

Закон о преузимању акционарских друштава („Службени гласник РС”, број 46/06) ступио је на снагу 10. јуна 2006. године, а почео је са применом 10. јуна 2006. године – (у даљем тексту: Закон).

Циљ доношења овог Закона био је да што потпуније уреди тржишно преузимање, као облик промене власничке структуре акционарских друштава, уз настојање да се оствари равноправност акционара, односно заштита мањинских акционара, очува интегритет тржишта хартија од вредности и оствари транспарентност процеса преузимања уз одговарајућу супервизију, као и повећање конкурентности на тржишту капитала и одговорности привредних субјеката.

У досадашњој примени Закона уочени су одређени недостаци и тешкоће у његовој практичној примени, а који се огледају у томе што, када Република Србија и професионални инвеститори са којима она закључује уговоре пређу законом прописани праг од 25% акција с правом гласа циљног друштва, дужи су да откупе и све остале акције тог друштва. Међутим, Република Србија и професионални инвеститори са којима она закључује уговоре немају за циљ куповину свих акција одређеног привредног друштва. Идеја овог улагања је да се путем докапитализација оснажи привредни субјект и стабилизује његов капитал и пословање, а потом изврши продаја пакета акција по много повољнијим условима, како за Републику Србију, професионалне инвеститоре, тако и за све остале акционаре.

Наиме, Република Србија је изузета од примене одредаба Закона о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената („Службени гласник РС“, број 47/06) у делу обавезе трговања акцијама на организованом тржишту - берзи. Такође су чланом 8. став 2. тачка 4) и чланом 8. став 3. тачка 3) Закона изузети од обавезе давања понуде за преузимање сва лица која стичу акције од Републике Србије на берзи или путем јавног тендера, док сама Република Србија као стицалац акција циљног друштва није експлицитно ослобођена обавезе давања понуде за преузимање. У том смислу, потребно је увести и изузетак који се односи, како на Републику Србију, тако и на професионалне инвеститоре када се закључује уговор између Републике Србије и професионалних инвеститора ради формирања заједничког пакета акција који би у наредном периоду био понуђен на продају.

Као што је познато, због светске кризе дошло је и до пада вредности капитала на берзи, тако да тренутно није погодан моменат за продају капитала привредних друштава у којима Република Србија има власништво. Међутим, Стратегијом управљања акцијама банака у власништву Републике Србије за период 2009-2012. године, дата је могућност да се спроведе докапитализација банака у којима Република Србија поседује акције, од стране професионалних инвеститора. Докапитализацијом банака Република Србија у времену опште економске кризе настоји да заштити вредност свог улога у банкама и спречи неконтролисано делутирање капитала тиме што би склопила уговоре са репутабилним професионалним инвеститорима који су спремни да уложе капитал у поједине банке у Србији. Посебно наглашавамо да се докапитализацијом банака од стране

професионалних инвеститора не угрожавају права малих акционара већ се, напротив, увећава вредност њихових акција.

Докапитализацијом и других привредних субјеката у којима Република Србија има власништво на акцијама и њиховом даљом продајом би се омогућило да у наредном периоду стабилно послују, да се очува вредност већ уложеног капитала и природни раст до тренутка доношења коначне одлуке о излазној стратегији инвеститора и Републике Србије заједно.

Осим тога, примећене су злоупотребе одредаба о обавезујућој понуди тако што би је понуђач означио и као условну. Наиме, условна понуда за преузимање је понуда којом понуђач тражи стицање означеног најмањег броја, односно процента акција с правом гласа циљног друштва као минимума који он жели да стекне, тако да она престаје да га обавезује ако се означени услов не испуни до истека рока за њено прихватање. Као минимални услов за стицање акција могао би се навести, неки изузетно висок проценат власништва за који понуђач са сигурношћу претпоставља да не може бити испуњен. У пракси је примећена тенденција да се управо на овај начин избегне обавеза упућивања понуде свим акционарима за све акције. У том случају такав понуђач би испоштовао одредбе Закона, упутио обавезну понуду за преузимање уз навођење тог "немогућег" услова, понуда за преузимање би била неуспешна, а понуђач би регуларно остао на првобитном прагу без икаквих даљих обавеза у погледу упућивања понуде за преузимање.

Такође, у досадашњој примени закона запажене су злоупотребе у смислу да мањински акционар заложи своје акције и на тај начин практично онемогући примену института као што је принудна продаја, односно онемогућава већинског власника који је већ стекао 95% акција с правом гласа циљног друштва да реализује своје законско право и стекне остале акције с правом гласа.

- Циљеви који се постижу његовим доношењем

Нацрт закона о изменама и допунама Закона о преузимању акционарских друштава треба да омогући превазилажење уочених проблема, а пре свега да отклони све препреке које онемогућавају Републику Србију да на најадекватнији начин располаже акцијама у свом власништву, омогући стабилно и дугорочно пословање субјеката у којима поседује акције, привуче нове респектабилне инвеститоре који би свој капитал уложили у предметне привредне субјекте, као и да заштити интересе постојећих акционара с обзиром на чињеницу да би вредност капитала неспорно порасла улагањем нових инвеститора.

Осим тога, овим изменама се постиже и одговорније понашање учесника на тржишту и отклањање досадашњих поменутих злоупотреба.

- Које су друге могућности за решавање проблема

Приликом израде Нацрта закона законодавац није био у могућности да разматра друга решења која се односе на стицање акција циљног друштва од стране Републике Србије, условну понуду и залагање акција у поступку принудне продаје, из разлога што су предложене измене предмет регулисања закона.

- Зашто је доношење акта најбоље за решавање проблема

Као што је већ наведено, предложене измене се односе на материју која се искључиво регулише законом, тако да није било могућности за решавање проблема на други начин.

- На кога ће и како највероватније утицати решења у Закону

Нацрт закона ће имати позитиван утицај на пословање субјеката у којима Република Србија поседује акције, домаће и стране професионалне инвеститоре, а самим тим и на развој тржишта капитала у целини.

С друге стране овим одредбама се штити, како мањински, тако и већински акционар и сви остали учесници у поступку преузимања.

- Који су трошкови које ће примена закона изазвати грађанима и привреди посебно малим и средњим предузећима

Примена овог акта неће изазвати ни грађанима ни привреди издвајање додатних трошкова.

- Да ли доношење закона стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију

Предложени Нацрт закона допринеће пре свега смањењу негативних ефеката светске економске кризе који су утицали на пословање субјеката у којима Република Србија поседује акције, активније учешће и конкуренцију домаћих и страних професионалних инвеститора, што утиче на поспешивање тржишне конкуренције.

- Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове о Нацрту закона

При изради Нацрта закона тражени су и узети у обзир иницијативе и предлози одређених релевантних субјеката, као што су: Агенција за осигурање депозита, Комисија за хартије од вредности и субјекти у којима Република Србија има власништво над акцијама.

- Које ће мере током примене акта бити предузете да би се остварили разлози доношења акта

У поступку примене овог закона Република Србија ће преко надлежних институција приступити финализацији већ започетих поступака који се односе на реализацију и потписивање уговора са професионалним инвеститорима.

Комисија за хартије од вредности ће приступити измени својих подзаконских аката у смислу потребног усаглашавања са изменама закона.